

بسم الله الرحمن الرحيم

یادداشت | حامد عبدالهی

هر چند طوفان الاقصی هنوز در حال چرخش و تغییرات و فراز و فرود است؛ اما تا به همین جا دستاوردهای سترگی برای جبهه مقاومت داشته است. در این کوتاه‌نوشته به چند غنیمت مهم و تاریخی اشاره می‌شود:

۱. رژیم اشغالگر قدس، در چنان باتلاقی دچار گشته که همه تلاش‌ها و دست‌پا زدن‌هایش به جای نجات، به غرق بیشتر و سرعت در مرگ انجامیده است

الف: شکست اطلاعاتی و جاسوسی، با تک‌ناگهانی نیروهای حماس در اوج غفلت رژیم حرامزاده و نامشروع صهیونی

ب: شکست نظامی در خاک ادعایی و غضب شده فلسطین و به هلاکت رسیدن صدها صهیونیست، به اسارت گرفته شدن تعدادی دیگر و از دست دادن مهار و سلطه بر شهرک‌ها و برخی اماکن نظامی

ج. شکست مدیریتی در تدبیر و ادامه جنگ با حملات دیوانه‌وار به مردم و نیاز به حضور مستشاران آمریکایی و تسلیحات برای مقابله با حماس؛ یکی از گروه‌های نظامی در باریکه غزه

د. شکست رسانه‌ای، با گسترش تصاویر وحشی‌گری و قتل عام انسانیت و شرف در برابر چشمان میلیاردها انسان

۲. آمریکای جهان‌خوار، پس از درسی که در عین الاسد گرفته و برای نخستین بار مزه هدف قرار گرفتن را چشیده بود، اکنون دریافت و به جهانیان نیز اعلام کرد که ولد نامشروعش در آسیا نیز، حتی تاب و توان مقابله با یک گروهک نظامی را ندارد و آن لشکر شکست‌ناپذیر اسرائیلی در چند ساعت چنان به هم پیچید که داشت کار یکسره می‌شد. اگر حماس، یک دهم امکانات دشمن را در اختیار داشت امروز باید نعش صهیونیست‌ها را از دریا جمع می‌کردند که به محیط زیست، آسیب نرسد. حضور رئیس‌جمهور متوهم آمریکا در فلسطین اشغالی و دیگر اذنباب اروپایی، برای ترمیم وجهه پوشالی صهیونیسم نیز نتوانست کاری از پیش ببرد و آبروریزی حمله به بیمارستان‌ها و قتل عام بیماران و کودکان، عملاً آمریکا را در طرف توحش و تروریسم دولتی قرار داد

۳. اروپاییان و دیگر دول جهان که در این حوادث یا مدافع ظالم هستند یا بی تفاوت از آن می گذرند، غافلانه در یک دام تاریخی افتادند. همه واکنش های امروزی این دولت ها، نسبت به گذشته، حال و آینده، نقطه اتکا، محل دادند؛ اخیراً در جنگ نزاع و چالش جدی خواهد بود. آنان که در سابقه خود فریاد حمایت از مظلوم سر می آنان در اوکراین؛ یا در آینده بخواهند مظلوم نمایی کنند، نخواهند توانست نقش امروز خود را پنهان کنند مخمصه ای گرفتار شدند که باید بین بی شرفی کم تر و بیش تر، یکی را انتخاب کنند. حتی رئیس جمهور آمریکا که از فاجعه کشتار بیمارستان، اظهار تأسف کرد و تلاش داشت آن را خطای نظامی فلسطینی ها جار بزند و جا بیاندازد، در برابر کشتار دیگر شهروندان فلسطینی حرفی برای گفتن ندارد؛ چنان که سخنگوی ارتش فانتزی اسرائیل غاصب هم از پس توجیه این فضحیت تاریخی، برنیامد. این را بگذارید در کنار وتوی آتش بس! که خود !غنیمتی گران است و لطف خفی الهی

۴. کشورهای منطقه و مسلمانان عرب و خود فلسطینیان در گذشته شکست جمعی در برابر اسرائیلیان را شاهد بوده اند و زمین های از دست رفته را با ذلت تمام، واگذار کردند و از آن گذشته، اندک اندک دولت اسرائیل را به رسمیت شناختند و سفارت خانه های این پادگان بزرگ را در کشورهای اسلامی گشودند. عربستان سعودی هم راه که همواره تلاش دارد نقش پدر و جد عرب را بازی کند، تعارفات سیاسی و تاریخی را کنار گذاشت و داشت را هموار می کرد که با اخذ امتیازات و باج هایی از آمریکا، روابط پنهان خود با اسرائیل را عادی سازد. چیزی که فعلاً به فنا رفت. سعودی که امروز فلسطینیان را برادر می خواند و خواستار آتش بس شده است، تا دیروز خودش !در یمن، مشغول برادر کشی بود و خبرنگار اره می کرد

۵. ترکیه و آذربایجان هم البته گهی زین به پشت و گهی پشت به زین، دچار نخوت عثمانی شده و به توهم ۵. ترمیم روابط با اسرائیل و پشت سر گذاشتن یک دوره جنگ بی حاصل و تمسخر آمیز در سوریه، اخیراً گمان کرده بودند می توانند نقشه سیاسی منطقه را تغییر دهند. با شروع عملیات طوفان الاقصی، هواپیماها، کمک های نظامی اسرائیل منکوب را به اراضی اشغالی بازگرداند تا ترکیدن بادکنک رقص نوعثمانی، خواب از سر مستان !نظامی پوش بپراند

۶. امروز سران و سردمداران بسیاری از کشورها گردهم می آیند و دائم از غزه می گویند. یکی از حق مشروع اسرائیلی ها می گوید، یکی از تروریست خواندن حماس، یکی سخن از دو دولت فلسطینی و اسرائیلی به زبان می آورد و یکی حماس را نماینده فلسطینیان نمی داند و همه می خواهند این افتضاح اسرائیلی را دفن کنند تا

بوی گند آن از جهان برطرف شود! آن هم بدون حضور ایران! همه در دل ایران را عامل و پیروز این میدان می‌دانند و بعضاً به زبان هم می‌آورند که این گره کور را ایران در غزه انداخته که نمی‌توانیم باز کنیم و نمی‌دانیم! چه کنیم

فتنه‌جویان و دگراندیشان داخلی هم که تا دیروز به هر آروغ صهیونی در کشور، هیاهو راه می‌انداختند و ۷۰ روزی عزای حسینی و روزی حجاب و عفاف، روزی امر به معروف و نهی از منکر و روزی تقلب را بهانه وادادگی خود می‌کردند، با خرد و مفتضح شدن فرماندهانشان در خانه غصبی، به گونه‌ای که برخی با لباس خواب از تخت به اسارت گرفته شدند، حالا حساب کار دستشان آمده است. این روزها البته از سر هیجان و حرص، عریان‌تر خود را می‌شناسانند که در این شناسایی هم الطاف خفیه نهفته است

به راستی این همه پیروزی در پشت یک عملیات غافلگیرانه، آیا جای شکر ندارد؟ آیا گاه آن نرسیده که تمام قد بایستیم و به روح بلند حاج قاسم عزیز، شاگرد مکتب خمینی کبیر درود بفرستیم که یک جهان را مبهوت خود کرده است؟ مباد که با تحلیل‌های غلط و منفعلانه یا بازی خوردن از تبلیغات دشمن، قدر این همه پیروزی را ندانیم و خود را برای ایام نزدیک آماده نکنیم! ألیس الصبح بقریب؟